

Festlig feiring av dobbelt-jubileum

Med et praktfullt program feiret Vang kirke og Hedmarken Symfoniorkester et dobbelt jubileum.

KONSENTRASJON: Ole Edvard Antonsen i Haydns Trompetkonsert, her med innadvendt og konsentrert spill.
PAULA BJERTNES

Med henholdsvis 200 og 20 år var det all grunn til feiring, og partiene utfylte hverandre strålende. Den vakre, nymalte kirken ble fylt med myke linjer av et orkester som var virkelig i sitt ess.

Publikum sviktet heller ikke, og med gratis inngang for barn og ungdom var det overraskende mange unge fjes å se, særlig fra korpsmiljøet. De kom for å se sin store inspirasjon: Ole Edvard Antonsen.

Og den store helten skuffet ikke. Glad for å være på hjemmebane bidro han med glimrende trompetspill i Haydns *Trompetkonsert i E-dur*. Det ble et herlig samspill med dirigent Trond Korsgård, også på hjemmebane for øvrig, som dirigerte med stor kontroll. Siste satsen ble gjort i overkommelig tempo, slik at alle kom i mål. Applausen var stormende, og Antonsen trakk fram orkesterets hornspillere, som hadde komplettert soloene på utmerket vis.

HEDMARKEN Symfoniorkester gjorde en gedigen innsats gjennom hele konserten, og her fikk Korsgård virkelig mye respons fra musikerne. Korsgård er som en forsiktig og nøyaktig tonemaler, som liker lange strøk. Han er meget presis, og vet hva han gjør. Det er ikke rart at orkesteret responderer så godt på hans tydelighet og musikalitet.

Allerede i åpningsverket, *Symfoni nr. 8 i h-moll; Den ufullendte* av Schubert, kom de myke linjene nydelig fram, også i de dramatiske partiene. I Bizets *l'Asiennne suite nr. 2* kreves det derimot mer snert, noe som kom til sin rett i avslutningssatsen *Farandole*. Publikum responderte med stort bifall, ikke minst rettet mot orkesterets egen solist: Tori Erlien-Årva på fløyte, for hennes nydelige solo i *Menuet*.

OLE EDVARD ANTONSEN fikk briljere mer, først i et eget verk fra CD-en *Landscapes*, med den svermeriske *Reflections*. Her var det Ivan Ivantchev på piano som fylte godt ut. Selv om låten er uten de store høydene, så gjorde den seg godt takket være et oppmerksomt orkester.

Også i Besstedts *Napoli*, en morsom variasjonssats, var samspillet imponerende. Men det var klart Antonsen som stjal showet, med sine raske noter som ble tryllet fram lekende lett. Han lekte seg til og med i å spille med kun én hånd, og hadde overskudd nok til å rette seg virkelig mot salen.

Etter en slik energisk slutt ville publikum nødig gi seg, og selvsagt hadde musikerne et ekstranummer på lur, godt innstudert vel å merke.

Hora Staccato er originalt for fiolin, men gjorde seg utmerket for trompet. At Ole Edvard Antonsen er en virtuos på sitt instrument er det ingen som tvilte på, og med dette imponerende stykket etterlot han seg mange smil på kirkebenkene.

KONSERT

Hedmarken Symfoniorkester og Ole Edvard Antonsen

Dirigent: Trond Korsgård

Sted: Vang kirke

Publikum: Bortimot 400

Omtalt av: Paula Bjertnes